

Okrajno sodišče v Ljubljani
Oddelek za prekrške
Mala ulica 3, Ljubljana

Opr.št.: ZSV 1206/2009-2424
Datum: 12.01.2011

Ministrstvo za gospodarstvo
Urad RS za varstvo konkurence
Kotnikova 28/1
1000 Ljubljana

REPUBLICA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO		3
Prejeto	13 - 01 - 2011	Vredn.:
Sig. znak:	Številka zadeve:	Priloge:
	306 - 55 / 2006 - 38	

ZADEVA: Poslovni sistem Mercator d.d. [REDACTED] - spis

V prilogi vam pošiljamo spis - zahteva za sodno varstvo Poslovni sistem Mercator d.d. in [REDACTED]
[REDACTED] s sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, katero smo vročili vsem navedenim.

Okrajna sodnica svetnica:
Tatjana Polak, l.r.
Po odredbi sodnice
Podpis pristojne sodne osebe

Priloga:
- spis

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnici in vrhovni sodnik Marko Šorli kot predsednik ter Barbara Zobec in Maja Tratnik kot članici,

ob sodelovanju višjega pravosodnega svetovalca Luke Vavkna kot zapisnikarja,

v zadevi o prekršku zoper storilca: **pravna oseba POSLOVNI SISTEM MERCATOR d. d. in odgovorna oseba pravne osebe** [redacted]

zaradi prekrška po prvem in tretjem odstavku 53. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence,

o **zahtevi za varstvo zakonitosti** vrhovnega državnega tožilca svetnika Mirka Vrtačnika zoper sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani ZSV 1206/2009 z dne 7. 1. 2010, v zvezi z odločbo o prekršku Urada Republike Slovenije za varstvo konkurence št. 306-55/2006/24, Odl. 2/2009 z dne 13. 3. 2009,

na seji **23. novembra 2010**

RAZSODILO:

- I. Zahtevi za varstvo zakonitosti se ugodi in se izpodbijana sodba spremeni tako, da se postopek o prekršku ustavi.
- II. Stroški postopka bremenijo proračun.

OBRAZLOŽITEV:

A.

1. Urad RS za varstvo konkurence je zaradi prekrška po prvem in tretjem odstavku 53. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK) zoper pravno osebo Poslovni sistem Mercator d. d. in odgovorno osebo pravne osebe [REDACTED] izdal odločbo o prekršku, s katero je izrekel pravni osebi globo 25.000 evrov, odgovorni osebi pa globo 2.500 evrov. Okrajno sodišče v Ljubljani je z izpodbijano sodbo zavrnilo zahtevi za sodno varstvo, ki ju je vložil zagovornik obdolžene pravne in odgovorne osebe.
2. Zahtevo za varstvo zakonitosti vlaga vrhovni državni tožilec. Predlaga, da Vrhovno sodišče izpodbijano sodbo spremeni tako, da postopek o prekršku ustavi, ker je pregon absolutno zastaral.
3. Zahteva za varstvo zakonitosti je bila na podlagi drugega odstavka 423. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP) v zvezi s 171. člena Zakona o prekrških (ZP-1) vročena pravni osebi, odgovorni osebi pravne osebe in njenemu zagovorniku, ki se o zahtevi niso izjavili.

B.

4. V prvem odstavku 42. člena ZP-1 (Ur. l. RS, št. 7/2003, 86/2004 in 44/20059), veljavnega v času storitve prekrška, je bilo določeno, da postopek o prekršku ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen. Po tretjem odstavku istega člena zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška (t. i. relativno zastaranje pregona). Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje pregona (t. i. absolutno zastaranje pregona). V 43. členu ZP-1

je bilo določeno, da se lahko z zakonom, ki določa prekršek iz petega odstavka 17. člena tega zakona, določi tudi daljši rok za zastaranje pregona, vendar ne daljši od treh let. Med prekrške iz petega odstavka 17. člena ZP-1 so bili uvrščeni tudi prekrški s področja varstva konkurence.

5. V času storitve prekrška veljavni ZPOmK (Ur. l. RS, št. 56/99 in 37/2004) je v 55. členu določal, da postopek o prekršku ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, vendar postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku.
6. Z izpodbijano pravnomočno sodbo je bilo ugotovljeno, da sta pravna oseba in odgovorna oseba pravne osebe odgovorni za prekršek, ki ga je odgovorna oseba storila s tem, da Uradu RS za varstvo konkurence ni priglasila koncentracije najkasneje en teden po sklenitvi pogodbe 12. 7. 2005. Očitani prekršek je bil torej storjen naslednji dan po izteku roka za priglasitev koncentracije, to je 20. 7. 2005.
7. Glede na navedeno zahteva utemeljeno navaja, da je med storitvijo prekrška in izdajo sodbe okrajnega sodišča preteklo več kot štiri leta. Še pred odločanjem o zahtevah za sodno varstvo, natančneje 20. 7. 2009, je nastopilo absolutno zastaranje pregona, zato bi morale sodišče na podlagi 3. točke 156. člena ZP-1, ki se po tretjemu odstavku 59. člena ZP-1 uporablja tudi v postopku z zahtevo za sodno varstvo, izdati sodbo, s katero bi postopek o prekršku ustavilo (4. točka prvega odstavka 136. člena ZP-1).
8. Ker tega ni storilo, temveč je nadaljevalo postopek, ki ni bil več dovoljen, je Vrhovno sodišče ugodilo zahtevi vrhovnega državnega tožilca in izpodbijano sodbo na podlagi 426. člena ZKP v zvezi s 171. členom ZP-1 spremenilo tako, da je postopek o prekršku zoper pravno osebo in zoper odgovorno osebo pravne osebe ustavilo.
9. Stroški postopka o prekršku, ki je bil ustavljen, bremenijo proračun (četrti odstavek 144. člena ZP-1).

Ljubljana, 23. november 2010

Zapisnikar:

Luka Vavken l.r.

Predsednik senata:

Marko Šorli l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojnega delavca sodišča: